Написав Ярослав Лобань
Неділя, 04 серпня 2019, 19:03

Поезія життя і смерті,
Так схожі іноді чомусь,
Слова - які бажав би стерти,
Які читати я боюсь...

Хоч все написано прекрасно,
І наче вірний плин думок,
Земного радість ллється щастя,
Лиш Крові не тече струмок.

Нема страждань, що пережиті,
І сили пізнання Христа,
До Неба наче є тяжіння,
Та дух від світу не відстав...

Поезія життя, не смерті,
Покличе з глибини пітьми,
Бажаючих для світу вмерти,
Щоб стати Господа дітьми!